

Školní časopis Gymnázia Ostrava – Zábřeh

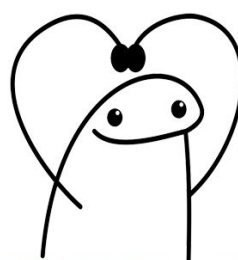
OKTAVIÁN

listopad / prosinec 2023

Obsah

Úvod	2
Kultura	3
Cestování	10
Z různých barelů	20
Z tvorby studentů	22
Duel	25
Komiks	32
Perlyčky	35

Úvod

Vítejte u posledního čísla Oktaviánu tohoto kalendářního roku. Dvanáct měsíců uteklo jako voda a opět se k nám pomalu, ale jistě přibližují Vánoce a s nimi i nový rok. Nekonečně dlouhé dny si můžete zkrátit například přečtením si některého z článků, které se v tomto nejnovějším čísle Oktaviánu nacházejí – jako vždy jsme obsáhli spoustu různorodých témat, a tak si zaručeně vybere každý.

StarDance známe asi všichni – víte ale, které celebrity se na tanečním parketu objevily v úplných začátcích a kdo zvítězil v předešlých řadách? Pokud ne, tak si rozhodně nenechte ujít článek s názvem *Máme za sebou stovku!* Sotva napadl sníh a vy už odpočítáváte dny do příchodu teplého jara? Alespoň pocit sluníčka ve vás zajisté vyvolá článek o výletní lodi. Novinku tohoto čísla představuje komiks a po menší pauze se nám vrátil zpátky také duel – postavili jsme proti sobě p. p. Číhalovou a studenta vyššího gymplu Jakuba Ogurka.

Za celou redakci Vám přeji krásné a pohodové Vánoce a mnoho úspěchů a štěstí v novém roce.

NV

Kultura

Máme za sebou stovku!

Všechno to začalo 4. listopadu roku 2006 (ve skutečnosti samozřejmě mnohem dřív), kdy český národ poprvé užil něco, co na českých obrazovkách dosud nebylo k vidění. Zajisté to byl večer plný tance, noblesy a elegance... Tématem tohoto článku bude StarDance. A když už za sebou máme stý díl, co takhle si soutěž a její přínosy lehce představit, připomenout si minulé řady a trošičku rozebrat tu letošní? Začínáme!

Jak už napovídá podtitul, *...když hvězdy tančí*, jedná se o taneční soutěž párů složenou vždy z jedné celebrity a jednoho profesionálního tanečníka či tanečnice. Již od samého začátku soutěž moderuje Tereza Kostková a Marek Eben. Ten pro Frekvenci 1 řekl, že když mu nabídli moderování reality show, původně odmítl, ale poté, co mu poslali DVD s originální britskou verzí, se rozhodl souhlasit. Poté ještě dodal: „No, jestli tohle nebude lidi bavit, tak už nic.“ K našemu moderátorskému duu bychom ještě mohli přidat Viktora Preise, respektive jeho hlas. Je to právě on, který zve páry na parket, prosí porotce o známky a přivádí na parket moderátory.

Od již zmíněné britské verze se ta naše odlišuje, a to hlavně po hudební stránce. Tu již po 12 řad zajišťuje Moondance Orchestra Martina Kumžáka a čtyři skvělí sólisté: Naďa Wepperová, Dasha, Michal Cerman a Dušan Kollár. A nyní test bdělosti – všimli jste si gesta pana Kumžáka, když ho během představování hudební složky večera

zabere kamera? Svou pravou rukou začne „mávat“ nahoru a dolů. Během jednoho livestreamu prozradil, co to vůbec znamená a jak to vzniklo. Když jednou s kapelou hráli v Divadle Na zábradlí a po představení si trochu přihnuli, začali zkoumat zhruba 30 asijských kočiček nad barem a byli fascinováni, jak každá mává tlapkou jinak. A jelikož kapela potřebovala nějaký pozdrav, kočičí mávání se uchytilo.

Mimo režii, osvětlovače atd. nám zbývá poslední důležitá složka, bez které by to nebyla soutěž – odborná porota. Za těch 12 řad se v ní vystřídalo celkem 16 porotců. Někteří třeba jen na rok, jiní na čtyři roky. Potom tady však máme dva porotce, kteří to se soutěží táhnou (skoro) již od samého začátku. Jedenáct z dvanácti řad má za sebou slovenská tanečnice a

pedagožka Tatiana Drexler, kterou nám letos představili jako „vystretou tetu Táňu“. Je samozřejmostí, že *vystretý chrbát, kolená, anebo ruky* jsou v tanci důležité, ale jakmile tohle zazní při hodnocení ve StarDance... No a „kolíkem“, jak jednou tohoto

porotce představil Marek Eben, této poroty, který v ní je od samotného začátku, není nikdo jiný než rodák z Ostravy Zdeněk Chlopčík. Pro DVTV řekl, že když se před 17 lety dělal konkurz na aktivní tanečníky i na porotce, byla to právě jeho manželka, která ho do toho všeho „navlíkla“. V té době již měl, a stále má, v Ostravě rozjetou taneční školu a být ve StarDance jako aktivní tanečník by bylo časově dost náročné.

Česká StarDance má ve světě jedno prvenství. Jako první jsme StarDance obohatili o benefiční večery, během kterých se vždy podporuje centrum Paraple, které bylo založeno v roce 1994 Zdeňkem Svěrákem a občanským sdružením Svaz paraplegiků. Skoro již 30 let pomáhá lidem na vozíku s poškozením míchy a jejich rodinám zvládnout těžkou životní situaci. To však není vše! Tyto benefiční večery neinspirují pouze Čechy k podpoře

dobré věci, ale i samotné národy. Několik zemí po našem vzoru zařadilo benefiční večery do svého harmonogramu soutěže.

V **první řadě** se soutěže účastnilo osm párů. Tehdy jsme na parketu mohli vidět např. Helenu Zeťovou, Václava Vydru nebo Mahulenu Bočanovou. Mimo Zdeňka Chlopčíka tehdy v porotě seděl Vlastimil Harapes, Michael Kocáb a Eva Bartuňková.

Vůbec prvním vítězem této show se stal herec a zpěvák Roman Vojtek se svou tanečnicí Kristýnou Coufalovou.

Ve **druhé řadě** stále figuruje osm párů, mezi nimiž jsme mohli vidět Lenku Filipovou, Jiřího Schmitzera či Tatianu Vilhelmovou (dnes Dykovou). V porotě nám poprvé usedá Tatiana Drexler a společně s ní i Richard Hes a Mahulena Bočanová. Parket tehdy ovládl akrobatický lyžař Aleš Valenta a Iva Šisl Langerová.

Třetí řadu si nenechal ujít David Suchařípa, Jana Doležalová nebo Zuzana Norisová. V porotě tehdy hodnotila Leona Kvasnicová a Jaroslav Kuneš. Vítězi se stali herečka Dana Batulková a Jan Onder.

Ve **čtvrté řadě** se národu předvedli Monika Absolonová, Saša Rašilov nebo Alexandr Hemala. Mezi Tatianu a Zdeňka nyní usedá ředitel baletu Národního divadla Petr Zuska a tanečnice Petra Kostovčíková. Titul krále a královny tanečního parketu obdržel herec Pavel Kříž s Alicí Stodůlkovou.

V **páté řadě** nám tancovalo opět mnoho herců, jako např. Oldřich Navrátil, Dana Morávková nebo David Švehlík. Do poroty opět usedá Eva Bartuňková a nově Jan Révai. Vítězným párem se stala atletka Kateřina Baďurová a Jan Onder.

V **šesté řadě** se objevuje violistka Jitka Hosporová, trojskokanka Šárka Kašpárková a diskař Imrich Bugár. Porota nyní zaujímá obsazení, ve kterém bude působit další tři řady. Usedá v ní Jan Révai, Tatiana Drexler, Radek Balaš a Zdeněk Chlopčík. Vítězi se stávají herečka Anna Polívková a Michal Kurtiš.

V **sedmé řadě** přichází dvě změny. Nyní na parketu tančí deset párů a sedmý večer se stává benefičním večerem. V této řadě se objevuje doktorka Kateřina Cajthamlová, zpěvačka Leona Machálková nebo herec Lukáš Pavlásek. Vítězem sedmé řady se stala herečka a bloggerka Marie Doležalová a Marek Zelinka.

V **osmé řadě** tančí fotbalista Ladislav Vízek, kuchař Emanuele Ridi a lyžař Ondřej Bank, který během soutěže vystřídal dvě partnerky (Kamila Tománková byla ze zdravotních důvodů nahrazena Evou Krejčířovou, která vypadla ve třetím kole, kde tančila s Ladislavem Vízkem). V porotě naposled vidíme Jana Révaie. Vítězem se stal herec Zdeněk Piškula a Veronika Lálová.

Ani **devátá řada** se neobešla bez komplikací. Místo Václava Kopty si na parketu zatančil Richard Genzer, dále pak Veronika Arichteva nebo Pavla Tomicová. Prázdné místo v porotě vyplňuje Václav Kuneš. Na prvním místě skončil herec Jiří Dvořák a Lenka Nora Návorková.

Jubilejní **desátou řadou** odtančila biatlonistka Gabriela Soukalová, youtuber Karel „Kovy“ Kovář anebo rybář Jakub Vágner. V porotě se objevují celebrity a tanečníci z minulých řad, Richard Genzer a Jan Tománek. Vítězi této řady se stala herečka Veronika Khek Kubařová a Dominik Vodička.

Jedenáctou řadu mimo tanečnice doprovázelo také onemocnění covid-19, které vyřazovalo jak tanečnice, tak i celebrity, a dokonce i porotce a moderátory. Ze zdravotních důvodů tehdy musela odstoupit Simona Babčáková i Mirai Navrátil. Dva přenosy zmeškal i Zdeněk Chlopčík, kterého v šestém a sedmém díle nahradil Václav Kuneš. Na jeden večer odpadla i Tereza Kostková, za kterou zaskočil Aleš Háma. I přes všechny překážky dotančili až do konce na první místo herec Jan Cina a Adriana Mašková.

Aktuální **dvanáctá řada** přinesla dvě změny. V porotě nyní sedí jenom tři porotci. Jan Tománek se vrátil zpět na parket, tentokrát s Ivanou Chýlkovou. Bohužel již ve třetím kole pro ně soutěž skončila. Druhou, avšak jednorázovou změnou, byl přímý přenos v neděli. V porotě opět usedl na jeden večer Václav Kuneš, nyní však místo Tatiiny Drexler.

Jubilejní stý díl StarDance doprovázely celebrity a tanečníci z minulých řad. Na parketu se také objevili první vítězové - Roman Vojtek a Kristýna Coufalová. Celý večer se tančila samba, valčík a tango. Jako první zatančili tango Richard Krajčo a Dominika Rošková. Od poroty dostali 16 bodů a Geňa jejich tango přirovnal k tanci před školou, kde je občas zbrzdil retardér.

Druhý tanec, valčík, zatančila Eva Adamczyková s Jakubem Mazůchem. Obdrželi 24 bodů a slova chvály. Nebýt drobných chyb dala by Tatiana vysokou známku, Zdeněk během svého hodnocení přirovnal Tatianu ke své ženě a Geňa obdivoval Eviny ruce.

Jako třetí zatančili sambu Vavřinec Hradilek a Kateřina Bartuněk Hrstková. Od poroty obdrželi pouhých 15 bodů a jejich vystoupení bylo nazváno jako úniková hra *jak se vyhnout sambě*.

Druhé tango zatančila Tereza Mašková s Danielem Kecskemétim. Jednadvacet bodů a pochvala za skvělou choreografií.

Další valčík odtančil David Prachař se Zuzanou Dvořákovou Šťastnou. Ačkoliv dostali 16 bodů, byl to jejich poslední tanec v soutěži.

Další pár, který předvedl sambu, byl Marek Adamczyk s Lenkou Norou Návorkovou. Vytančili si krásných 22 bodů, ale dle Tatiány byl tanec *pregrimasovaný*. Zdeněk chtěl vidět větší uvolnění v ramenech, na což hned zareagoval Richard, že poprvé viděl molitanového Chlopečíka.

Nejlepší výkon večera předvedla Iva Kubelková s Martinem Prágrem. Za své tango dostali 25 bodů a až na jednu malou chybičku v pivotách si vyslechli samou chválu.

Další pár ve složení Josef Maršálek a Adriana Mašková, kteří zatančili valčík, obdržel 15 bodů. Hodnocení poroty se točilo hlavně kolem jedné věci – koblíhy.

Ještě než Marek Eben předal slovo, dost pečlivě okomentoval koblíhy Josefa Maršálka: *„Koblíha Josefa Maršálka je v podstatě odjištěný ruční granát, který je naplněný vanilkovou náloží... Vy chcete vlézt do té koblíhy a žít tam...“*

Jelikož porota přijíždí později než všichni účastníci, žádné koblíhy na ně už nezbyvají.

Zdeněk ve svém hodnocení zmínil, že kdyby tu koblíhu dostal, přehlédl by různé nedostatky, ale bohužel, ta koblíha mu chyběla.

Předposlední tanec večera zatančila Ivana Chýlková a Jan Tománek. Za sambu dostali 16 bodů a byli přirovnáni ke dvěma tančícím petřínským rozhlednám.

Posledním tancem bylo tango, které předvedla Darija Pavlovičová s Dominikem Vodičkou. Získali 23 bodů, ale dle Tatiiany toho *žial dost zmrvili*. Jinak vychválili krásnou choreografii.

Tento večer byl tedy poslední pro Davida a Zuzanu. Po jeho skončení mi však v hlavě proběhla myšlenka o Zdeňkovi a koblize. Na druhý den, když jsem šel večer asistovat do taneční školy, jsem ještě předtím koupil koblihu. No a tak jsem ji donesl Zdeňku Chlopčíkovi...

V době, kdy tento článek píšu, je před námi poslední večer StarDance. V sobotu 9. prosince bojovaly o postup do finále čtyři páry: Darija s Dominikem, Iva s Martinem, Eva s Kubou a Katka s Vávrou. Porota byla přísná, i navzdory tomu, že páry tančily opravdu překrásně. Atmosféra celého večera by se dala krájet, ale i tak moderátoři a porota sem tam prohodili nějaký ten vtípek. Asi nejvtipnější hodnocení večera bylo hodnocení druhého tance Evy a Kuby, kdy Tatiana mluvila o čirosti tance, ale jelikož je přísná, nemohla odpustit nepřítomnost jedné věci. Než to však stihla doříct, okřikla Zdeňka slovy: „*Nepozeraj tak.*“ Pak se teda zmínila o nepřítomnosti *dlžky* toho pohybu. Zdeňk mezitím obrátil oči v sloup a poté jí vysvětlil, že to nejsou sportovní páry, které se snaží o ten velký pohyb.

Soutěž nakonec opustila Iva Kubelková s Martinem Prágrem. Jejich cha-cha bohužel nestačila na postup do finále. Nechyběla kytička pro dámu a ručně dělaný šperk + šek v hodnotě 50 000,- pro kteroukoliv taneční školu pro děti. Sálem zněla slova chvály a díky a finální zvedačka vyřazeného páru, při které asistovali i Marek Adamczyk a Josef Maršálek, nesměla

chybět ani dneska. Tak uvidíme, kdo se stane letošním králem a královnou tanečního parketu.

Zdroje:

https://ctfs.ceskatelevize.cz/ivysimg/program/porady/12701251153/foto/uni_20626530015.jpg?width=480&height=270

<https://ctfs.ceskatelevize.cz/porady-s3/6489a1785c192ba7fe0686b3/heroMobile/stardance-1694692829237.jpg>

<https://548af0c9dc.clvaw-cdnwnd.com/30e314308a45c6e1a72bc4b0fbe0de90/200000000-6713067133/Moondance%202019.jpg?ph=548af0c9dc>

https://i0.wp.com/www.cysnews-new.cz/wp-content/uploads/2019/11/Stardance_K%C5%99epelka_20191012_413A2463-POROTA-1-e1573851745520.jpg?fit=760%2C507&ssl=1

<https://www.facebook.com/stardancecz/photos/a.120497328009998/2938830256176677/?type=3>

https://ctfs.ceskatelevize.cz/ivysimg/program/porady/12701251153/foto/uni_214522160450001.jpg

https://ctfs.ceskatelevize.cz/ivysimg/program/porady/12701251153/foto/uni_223544160450001.jpg

<https://crzpravy.cz/wp-content/uploads/2023/10/Marek-Eben-StarDance-1024x819.jpg.webp>

RG

Cestování

Co byste od výletní lodě opravdu nečekali ...

Blíží se polovina října a podzim již klepe na dveře. Listí začíná opadávat a stánky se zmrzlinou vystřídaly krámky s halloweenskou výzdobou. Všichni mají díře plné povinností, testů, úkolů, řeší maturitu, či dokonce vybírají svou vysokou školu ... Já ale všem těmto problémům na zbytek měsíce uplavala do teplých krajín - vydala jsem se totiž na plavbu výletní lodí. Tento typ dovolené není tolik známý jako „válení se u moře“ nebo „poznávačky“, které člověk většinou stráví v jednom státu (mnohdy spíše v jednom

městě). V průběhu plavby jsem zjistila informace a zažila situace, ze kterých jsem byla zaskočená, a vůbec nečekala, že něco takového může nastat. Pokud Vás zajímá, jak taková dovolená na lodi vypadá, tak za

sebou nechte
veškerý shon
z Vánoc,
zapomeňte na
všechny povinnosti,
na to, že ještě
nemáte nakoupené
všechny dárky, i na

to, že v garáži stále čekají nenazdobené perníčky, a přeneste se se mnou na začátek cesty – do přístavu Pireus v řeckých Athénách.

Před začátkem bych ještě ráda upozornila na to, že každá loď je odlišná a každá společnost může mít své vlastní zaběhnuté standardy, a tak tento článek neberte jako přesný popis toho, co Vás na lodi čeká.

Nalodění a vylodění

Pro ty, kteří se na plavbu vydávají poprvé, je zajisté překvapivé, že svá zavazadla necháte na terminálu ještě před samotným vstupem na loď – kufry jsou následně do večera doručeny přímo na pokoj. U vylodění vše probíhá podobně – svá zavazadla dáte do půlnoci před pokoj a shledáte se s nimi až další den po vystoupení.

Tip: Zabalte si jeden příruční kufřík, který si vezmete s sebou a budete v něm mít všechny věci, které budete potřebovat do doby, než Vám doručí zbytek zavazadel. Poslední večer hlavně nezapomeňte na nachystání si oblečení na ráno, protože snad na každé plavbě jsou jedinci, kteří svůj pobyt musí ukončovat v pyžamu (a ne, kupodivu to nebyl nikdo z naší skupinky Čechů, ale pár starších Francouzů).

Kajuty

Pokud máte obavy, že se do pokoje se všemi svými věcmi nevlezete, tak strach mít opravdu nemusíte. Celý pokoj je navržen logicky a úložného prostoru je zde spousta – více než v hotelech, kde musíte obvykle nechat oblečení v kufrech, protože se do skříní nemá šanci vlézt. Zato koupelna ve mně vyvolávala pocit úzkosti po celou dobu plavby. Na výšku se do ní sotva vlezl dospělý muž, byla bez oken, ale zato s obrovským množstvím zrcadel, které prostor opticky zvětšovaly. Nicméně nejzajímavější byla přistýlka, která se vyklápěla ze stěny. Každý pokoj má svého stewarda, který se o něj stará, a to ne 1x denně, ale minimálně 10x. Jednou donese lodní noviny, podruhé ručníky k bazénu, potřetí přijde ustlat a schovat postel, počtvrté večer přistýlku znova rozloží, mezitím se Vás přijde zeptat, jak se máte a jestli něco nepotřebujete...

Tip: Každá loď nabízí různé typy kajut a vždy zvažte, která je pro Vás ta pravá. Pokud víte, že budete většinu času trávit mimo a na pokoj se přijdete jen vyspat, tak se nevyplatí platit vyšší cenu za kajutu s balkónem či oknem. Pokud potřebujete aspoň malé množství světla, tak si vyberte kajutu s oknem. Kajuta s balkónem je vhodná pro ty, kteří chtějí z plavby vytěžit maximum a ví, že většinu času stráví na lodi – ideální je zejména k pozorování východu a západu slunce.

Nebude to moc houpat?

Toto byla nejčastější otázka, kterou jsem před plavbou slyšela. A upřímně, i já sama jsem se toho obávala. Veškerý strach byl ale nakonec úplně zbytečný. Tento obrovský kolos, který váží několik tisíc tun, opravdu jen tak něco nerozhodí. Loď má navíc téměř všude koberce, které houpání tlumí. Ucítíte, že se pohybujete, první den se budete cítit, jako byste měli v krvi minimálně 1,5 promile, ale další den si zvyknete a už si ani nebudete uvědomovat, že se nacházíte na moři. A po příjezdu zpátky na pevninu Vám bude ještě ono houpání při usínání chybět.

Tip: Pokud vám houpání opravdu hodně vadí, vyberte si kajutu ve vyšších patrech – obecně platí – čím jste výše, tím méně cítíte pohyb lodi. A nevydávejte se na sever, tam to totiž vždy houpe více.

Bludiště s množstvím spleťtých cest

Na lodi se dá ztratit opravdu jednodušeji, než byste čekali, a tak pro mě plánek představoval to nejdůležitější, co jsem při každém přesunu potřebovala. Loď měla 17 pater a 16 výtahů – některé ale končily za restaurací, kterou člověk nemohl projít, jiné zase nejezdily do nejvyšších pater. Už jenom zvolit správný výtah byl nadlidský úkol. A ještě k tomu zorientovat se, zda se nacházíte na přídí, či na zádi, na pravé, či na levé straně ... A tak se nikdo, kdo mě zná a ví, jaký mám orientační smysl, nemůže divit, že pro mě cesta od bazénů (15. patro) na pokoj (7. patro) představovala hotovou bojovku, která mi zabrala klidně půl hodiny...

Tip: Plánek noste opravdu vždy u sebe (pokud se na lodi neorientujete), nikdy nevíte, kdy se budete potřebovat dostat rychle na pokoj.

Bezpečnostní cvičení

V letadle nás proškolí a sdělí nám, co dělat, kdyby v kabině pokles tlak či kdyby začalo hořet. Na lodi je celé školení posunuto ještě o úroveň výš – kromě povinného instruktážního videa, které musí každý člověk po nástupu zhlédnout, si všichni vyzkouší i samotnou cestu

ke své „assembly station“ se záchrannými vestami, které se nacházejí ve skříni na pokoji. Jak jsem psala výše, na lodi je opravdu množství cest, ale každý člověk má své místo právě v jedné záchranné loďce, a tak v případě poplachu musí být schopen dojít na shromaždiště co nejrychleji a nemůže si dovolit někde bloudit.

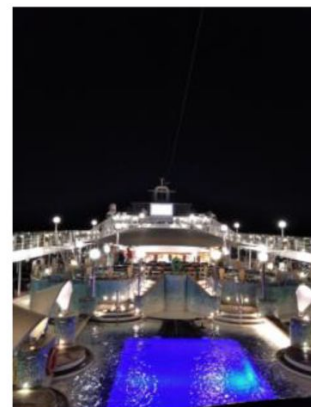
Zajímavost: Každý poplach má svůj kód – muž přes palubu se ohlašuje 3 dlouhými zatroubeními, okamžité opuštění lodi 7 krátkými a 1 dlouhým a požár 2 dlouhými zatroubeními.

Plující velkoměsto

Pokud jste zvyklí na letní dovolené večer vyrazit do města, procházet se po krámcích se suvenýry či na místních tržištích, ani o to zde nebudete ochuzeni.

Na lodi najdete spoustu obchodů a můžete si zde koupit opravdu cokoli - od oblečení, přes alkohol, šperky, léky, parfémy až po suvenýry. Otevřené jsou pouze v momentě, kdy loď pluje, a ceny jsou přibližně stejné jako na pevnině. A pokud se chcete jen tak procházet na čerstvém vzduchu, na jednom z vrchních pater naleznete osvětlený okruh, který Vám nahradí večerní procházky po městě či po pláži. Jeho obejití trvá více než 10 minut, a pokud se loď nenachází daleko od pevniny, tak můžete sledovat krásně nasvícené části země, kolem které plujete.

Tip: Pokud jste daleko od souše a chcete se na chvíli ztratit v nádherné černočerné tmě, tak se vydejte na úplnou zád' - zde Vás totiž nebude rušit osvětlení lodě a budete mít nádherný výhled na oblohu s nespočtem hvězd.

Vyplatí se vydat se na plavbu s cestovkou?

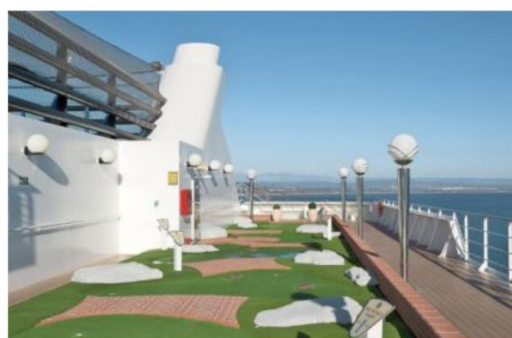
Za mě jednoznačně ano. Pokud jedete poprvé, bude toho na vás opravdu hodně a věřte mi, nechcete si kazit dovolenou zbytečným zmatkováním a stresováním, jestli máte všechno potřebné. My byli s PT TOURS, což je jedna z nejznámějších cestovních kanceláří poskytující plavby lodí na českém trhu, a nemůžeme si ji vynachválit. Druhá poněkud náročnější otázka je, zda zvolit plavbu s delegátem, nebo postačí jen podpora cestovní kanceláře z České republiky. Když plujete s českým delegátem, máte na lodi pořád někoho, na koho se můžete spolehnout, kdo vám pomůže vyřešit veškeré problémy, a mnohdy se Vám navíc naskytne

nabídka několika výletů přímo v češtině – to není skvělé jenom pro ty, kteří anglicky až tak neumí (třeba naši rodiče), ale exkurze jsou v menších skupinkách, a tak si z nich odnesete mnohem silnější prožitek. Delegáti většinou vědí spoustu zajímavostí o místech, kam jedete, a navíc za vás řeší veškeré potřeby (lístky na kufry, na tender, vstupenky na exkurze,...). Nefunguje to jako na dovolených, kde delegáta potkáte sotva 2x za pobyt. Tady s vámi tráví opravdu celý den. Zároveň se více sblížíte i se skupinou, s níž na loď jedete, a co vy víte, třeba si z dovolené dovezete i nové kamarády ... Takže za mě rozhodně zvolte cestu s delegátem a nešlápnete mimo.

Více než 50 aktivit každý den

Že na lodi nalezneme bazény, vířivky či posilovnu, asi nikoho nepřekvapí. Dech mi ale vyrazilo obrovské divadlo pro 2 000 lidí, v němž se každý večer konal velkolepý program a přes den se zde promítaly filmy. Ještě zajímavější ale bylo hřiště na minigolf v 16. patře s dokonalým výhledem na moře a hřiště na basketbal a tenis v 17.

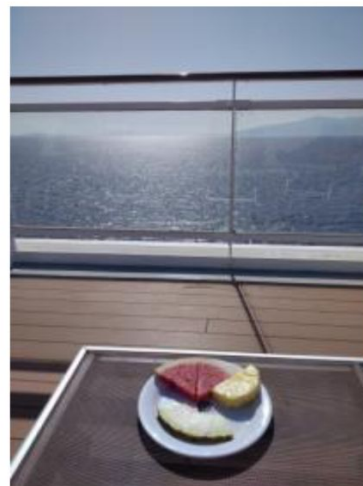
poschodí. Za příznivého počasí jste večer na otevřených palubách mohli navštívit letní kino a později také diskotéku. Komu by to ale pořád připadalo málo, na lodi byla také obrovská škála aktivit animačního týmu pro různé věkové skupiny – ať už karaoke, jóga, šipky, bingo, výuka různých tanečních stylů, či například soutěž v pečení dortů – každý si mohl vybrat to, co ho baví a naplňuje. Kdo chtěl večer strávit pouhým poslechem hudby, i ten si zde našel to své. V každém baru vystupovala nějaká hudební skupina a člověk si mohl vybrat z množství různorodých hudebních žánrů.

Zajímavost: Loď měla tak silné a odhlučňené stěny, že přestože bary od sebe dělilo sotva pár metrů, hudba se navzájem vůbec nerušila.

Mango, meloun a ananas na snídani, na oběd i na večeři

Kromě velkých restaurací, které vypadají úplně jako na Titanicu, a speciálně zaměřených (sushi, italská, ...), se ve vrchním patře nachází také obrovská restaurace bufetového stylu – jídlo zde najdete téměř pořád. Luxusní je hlavně neustálá pestrá nabídka ovoce a zeleniny. A věřte mi, každý si dá na snídani raději mango na vyhřáté lodní palubě, než takové ty klasiky jako je vaječinka či rohlík s eidamem.

Žádné tlačence

Nedokázala jsem si představit, jak se takové obrovské množství lidí na loď vůbec vejde. Očekávala jsem, že budou všechny bary úplně plné a pokud si člověk nezabere lehátka u bazénu včas, tak bude mít po zbytek dne smůlu. Tak to ale vůbec nebylo. Na lodi je spousta barů a lidé se vždy rozmělní. V průběhu plavby jsem dokonce nacházela „zapadlé bary“ na přídi či na zádi, do kterých by se vešlo 150 lidí, ale nebyla v nich ani noha. Nikdy nebyl problém ani s místem u bazénů či na terase.

Je libo tanec s důstojníkem nebo fotka s kapitánem?

Za plavbu minimálně jednou zažijete také galavečer. Dámy na sebe vezmou róby, které by jim mohla závidět kdejaká princezna, a vysoké jehlové podpatky. Na celé lodi panuje plesová atmosféra, všude chodí číšníci roznášející martini, prosecco a šampaňské a vše najednou působí daleko luxusněji. Každý, kdo chce, se může vyfotit s kapitánem či s ním prohodit pár slov. Druhé zpestření večera představují důstojníci, s nimiž si můžete zatančit. A velkolepým vystoupením v divadle a proslovem kapitána tato slavnostní noc plná překvapení jen začíná ...

Tip: Na plavbu si určitě zabalte minimálně jeden velmi elegantní, jeden bílý a jeden černý outfit – nikdy dopředu nevíte, v jakém stylu večery budou, ale white night, black night a galavečer zažijete stoprocentně. Pak může přijít také večer v barvách lodi (naše loď měla italského kapitána, takže zelená, bílá a červená) nebo třeba v retro stylu.

Tendry

Ne každý ostrov má přístav a ne ke každému přístavu se loď dostane, a proto se můžete občas setkat s tendry, což jsou menší lodičky (popřípadě záchranné čluny), na

něž si musíte den předem vyřídit

vstupenku, na které najdete přesný čas odjezdu a číslo své skupiny. Na lodi je přes 3 000 lidí a

všichni se chtějí vylodit co nejrychleji, a proto je mnohdy u takovýchto výstupů opravdu zmatek.

Tip: Na každý tender se nastupuje z jiné části lodě, a tak vám doporučuji přijít na místo pár minut před plánovaným srazem – nikdy se na nikoho nečeká a ani se nekontroluje, zda dorazili všichni. S odjezdem platí to stejné – nevyplatí se spoléhat na poslední tender, někdy se totiž čeká i více než půlhodinová řada, abyste se na loďku vůbec dostali.

Bezpečnost

Asi každý tuší, že se před nástupem musí projít bezpečnostní kontrolou. Co by ale napadlo jen málokoho, je fakt, že tato prohlídka je mnohem důkladnější než ta letištní. Security je rozdělena do několika stupňů a obrovské přístavní haly by strčily naše

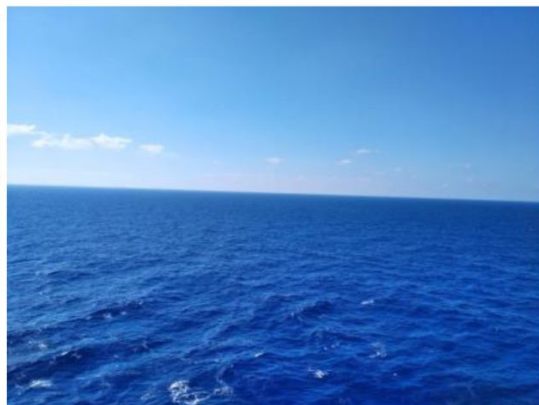
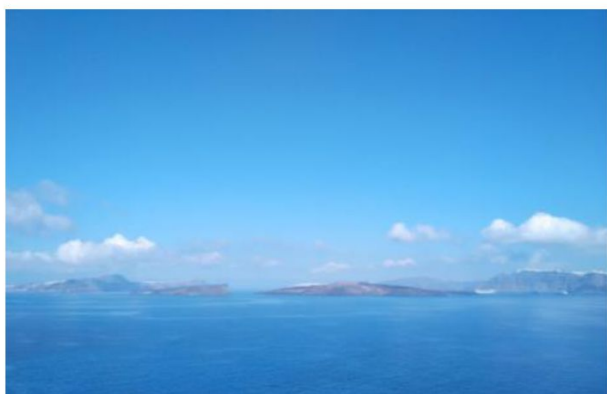

ostravské miniletiště do kapsy... Kromě množství duty-free shops jsou v halách také informační centra a půjčovny aut. Nástup na loď může zabrat zejména v zemích mimo EU přes půl hodiny. Většinou se člověk nejprve musí prokázat svou lodní kartou, kterou ochranka naskenuje a na základě fotografie posoudí, zda jste to opravdu vy. Pak přichází běžný bezpečnostní rám, pasová kontrola, obchůdky, kterými člověk musí projít, další kontrola lodní karty a nakonec ještě poslední bezpečnostní rám – tentokrát již přímo na palubě.

Pokud se rozhodnete na plavbu vydat, určitě si to zamilujete. Za krátký čas navštívíte obrovské množství zemí, poznáte spoustu nových lidí a vychutnáte si nádherný čas na moři. Nabídka a úroveň služeb nejde srovnat ani s luxusním 5hvězdičkovým hotelem. Největší benefit je ale to, že za pár dní můžete navštívit klidně několik kontinentů. Přes noc člověk spí a ráno ho vítá pohled na nový nádherný přístav. Máte celý den na to

prozkoumat krásy a památky tohoto městečka a večer se vydáte zase k dalšímu cíli.

Zdroje:

<https://muskita.com.cy/project/limassol-port-passenger-terminal>

<https://www.msccruises.fi/our-cruises/ships/msc-musica>

https://www.pttours.cz/najdete-svoji-lod-snu/msc-cruises/msc-musica#tab_393782904

NV

Z různých barelů

Co jste o Vánocích (ne)věděli?

Vánoce už skoro klepou na dveře a co by to bylo za Oktavián bez nějakého toho vánočního článku. Proto jsem se rozhodl zkrátit Vám čekání na Vánoce zajímavými informacemi o vánočních stromečcích.

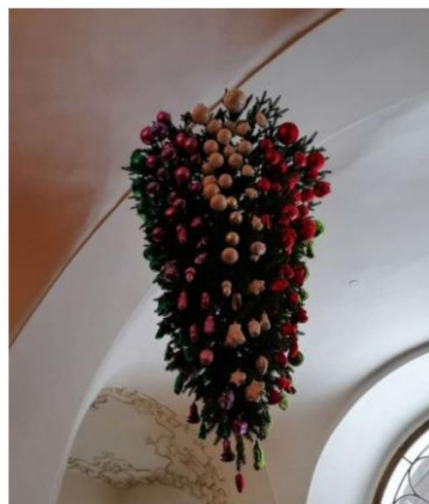

Takový původ stromečku je opravdu zajímavý... Objevil se až daleko později, než byste čekali. Já jsem si osobně myslel, že už někdy mezi 12. - 14. stoletím mohly být nějaké náznaky o jeho existenci, ale opak je pravdou. Zmínky o výskytu stromečků pochází až z 16. století, kdy pod nimi Němci tancovali ve volné přírodě a zdobili je ovocem, zeleninou a sladkostmi. Někaké malé chvojky se objevovaly i v době, kdy severské národy uctívali boha Ódina. O slunovratu si domů přinesli malou větvičku a tu nazdobili. Tehdy totiž věřili, že zavěšování pamlsků na větve stromečku ochrání obyvatele před mrtvými dušemi, které z lesa o slunovratu přichází. Dle pověry

se tak mrtví nasýtí sladkostmi na stromečku a obyvatele nechají být.

Když už jsme u toho vánočního stromečku, víte, že první stromky visely špičkou dolů? Lidé je věšeli nad sváteční stůl a jedním z důvodů prý byla úspora místa v místnosti. Něco na tom asi bude, jelikož stromek u nás doma zabere půlku obývacího pokoje a k oknu je téměř nemožné se dostat... Revoluce přišla až někdy na začátku 19. století v Praze, kdy ředitel Stavovského divadla Johann Carl Liebich připravil pro své hosty překvapení v podobě ozdobeného vánočního stromku. O

pár let později pak ozdobil strom i na císařském dvoře ve Vídni. Stromečkový boom tedy započal.

No a co se tak obecně na stromeček dává? V dnešní době už skoro všechno. Ať to jsou baňky plastové či staré skleněné, postavičky z různých filmů či seriálů... Anebo čokoládové figurky v alobalu. A země původu této delikatesy? Samozřejmě že za tímto „vynálezem“ stojí Češi. Vůbec první duté figurky věšící se na stromek se datují někdy ke konci 19. století a měly velký úspěch. Kolekce různých chutí a tvarů se vyvážely i do zahraničí – převážně do Francie a USA. Někdy ve 20. letech 20. století stála nejdražší kolekce firmy Orion 125,- a obsahovala 260 figurek. Za 125,- bychom letos pořídili tak možná deset figurek...

Doba je bohužel zlá, ale nezoufejme, jsou Vánoce. Jsou to svátky klidu a pokoje, proto naladte vánoční hity, nasadte santovskou čepici, široký úsměv a hlavně si je užijte!

Zdroje:

<https://img-s-msn-com.akamaized.net/tenant/amp/entityid/AA1lgO6s.img?w=1920&h=1080&q=60&m=2&f=jpg>

RG

Z tvorby studentů

Muž, který vydržel příliš mnoho

Mohlo být kolem osmé večer. Venku vydatně sněžilo a mrzlo a jistý človíček, říkejme mu třeba pan X, v tu chvíli pobýval ve svém bytě v devátém podlaží kdesi v Zábřehu. Potmě seděl u svého stolu, stropní světla i lampičky zhasnuté. Jen namodralá zář dvou monitorů počítačového systému mu osvětlovala obličej. Husté strniště, propadlé oči s hustými vráskami snad nasvědčovaly nepříliš dobré životosprávě a nedostatku kvalitního spánku. Jeho prsty kmitaly po klávesnici s úžasnou rychlostí a řádky kódů, čísel, písmen a jiných znaků, se mu po obrazovce hemžily jako zvláštní elektronický hmyz. To vše se dělo na levém monitoru. Na tom vedlejším byly živé záznamy z pouličních kamer, které

snímaly provoz kolem tramvajových kolejí, zastávek a vytížených křižovatek. Pan X tu a tam překlíkl od svého psaní a pár okamžiků těkal po těchto zastávkách, navnímal dopravní situaci, značky, espézetky zastavujících aut a čísla tramvajových spojů, stejně jako model dané soupravy. Spokojen se pak vrátil ke své práci. Jeho byt vyhrával iritujícím zvukem mačkaných kláves, pojížděním kolečka na myši a ťukáním na nesprávně zapsané řádky, na nichž kód nefungoval. Mezerníky a entery určovaly tempo.

Minuty plynuly na digitálním budíku ležícím kdesi mezi prospekty a nahromaděnými pornočasáky, to vše pokryto vrstvou popela a špačků cigaret z vysypaného popelníku. Sáčky od gumových medvídků se krčily pod kolečky židle, na níž pan X seděl, a je s podivem, že péra tohoto jeho trůnu už dávno nepopraskala. Prostředí bordelu, vydýchaného a zakouřeného vzduchu bylo potvrzováno občasným zakašláním a letem několika kapiček hlenů a snoplů, které si náš počítačový mág setřel z nosu hřbetem ruky a tuto lahodně vypadající hmotu poté přidal ke stále rostoucí kolonii pod sedákem. Soustředěná očka pana X sotva mrkala, spíše škubala jako po nějaké zdravotní či psychické komplikaci. Rozvětvené rudé paprsky se mu jako trny rozšiřovaly od bledých víček až ke zbytkům zkroucených řas a připomínaly vlajku rozpínajícího se japonského císařství za druhé světové.

Pravá obrazovka počítače zhasla a po intervalu asi dvou vteřin zase problikla. Obdélníčky s jednotlivými sledovanými úseky MHD byly stále přístupné. Pan X se zachmuřil, přesunul se s židlí blíže a pomocí šipek se jal projíždět všechny zastávky od *Sport arény* až po *Výškovice*, které se mu zobrazovaly sice barevně, ale ve velmi nekvalitním rozpixelovaném obrazu. X našťavaně praštil rukou do stolu, až se stránky nejnovějšího Playboye zalekly a uzavřely tak pohled na všechno krásné. Pan X si hrubě přitáhl monitor blíže k očím a zíral na dvě černá místa, která mu oznamovala, že kamery k zastávkám *Vodárna* a jí předcházející křižovatky byly uměle vyřazeny z provozu. X přebliknul pohledem ke dvěma sousedícím zastávkám, kde byl provoz v pořádku. Projížděla patnáctka a

opačným směrem zpožděná jedenáctka. Podle hodin měla *Vodárnou* zrovna projíždět dvojka, těžko říct, jestli už tam byla, ale na sousední zastávku ještě stále nedorazila. X začal zběsile třískat do klávesnice a snažil se najít alternativní zdroj, který by mu umožnil pohled na inkriminovanou zastávku. Ve stejnou chvíli otevíral další nové ikonky s dopravním a policejním zpravodajstvím a registrem aktuálně používaných tramvajových souprav DPO. Neúspěšně. Záběry mu brzy začaly ukazovat velice znepokojivé skutečnosti – několik souprav se uprostřed jízdy svým směrem zastavilo a po krátkém čekání, kterých si všiml u čtyř různých případů, začaly všechny bez rozdílu couvat. Pan X si otřel obličej od rašícího potu a snažil se přidáváním nových řádků kódů na levém monitoru probourat zabezpečení dalších kamer, jež se mu na tom pravém začaly postupně vypínat. Během pár minut byl nebohý Playboy, politý a provlhlý skrz naskrz jakýmsi narůžovělým energetákem, propíchaný sotva zapálenými zkroucenými cigaretovými zbytky, které X začal jako šílený vytrhávat z načatých balení. Roztřískaný budík, který X rozlíceně hodil po stěně, ještě okamžik ukazoval dvanáct minut před devátou, než čísla zhasla. Tou dobou byly všechny záznamy pravého monitoru bez přístupu. Kódy vlevo už nedávaly žádný smysl, byly napsány s hromadou chyb a všude blikaly varovné nápisy errorů. Jediná zastávka, kterou ještě snad mohl X sledovat, byla *Karpatská*, ta však byla výhledem ze zaprášeného nemytého okna navíc částečně zakryta betonovým nadchodem. Kdyby byl pan X zůstal ještě pár chvil klidný a aspoň trochu při smyslech, mohl vidět několik stojících tramvají v těsném závěsu a kolem nich projíždějící vozidla HZS doprovázených červenomodrou diskotékou.

Pan X zuřil, jeho tlusté tváře se nadýmaly a rudly, zhluboka dýchal a nepřičetná očka mu zběsile těkala všemi směry. Sousedé ten večer slyšeli všelijaké kreativní kombinace a neotřelá užití tolika nadávek, že i ti největší hulváti a cholericci museli být znechuceni. Když se X dostatečně zadýchal, že nebyl schopen mluvit ani stát na vlastních nohou, zhroutil se do křesla. To kleslo dolů stejně jako dřív, po chvíli se však ozvalo několik tupé kovové prasknutí, vyletělo několik šroubků a pružinek a

cela vrchní část i s panem X se plnou rychlostí zhroutila. Na zem přibrala i několik kabelů, které s sebou strhly i celý pečlivě vyiplaný systém, který si pan X za ta léta dotvořil téměř k dokonalosti.

OT

Duel

Dostalo se nám druhého vydání Oktaviánu letošního školního roku a s ním i také prvního duelu! Tentokrát jsem si pro Vás připravil vědomostní zápas Mgr. Moniky Číhalové, která na gymnáziu vyučuje španělštinu a angličtinu, a studenta Jakuba Ogurka, jenž je do studia těchto cizích jazyků

zcela zapálen! Oba taktéž spojují společné hodiny semináře ke zkoušce B2 first, který si Jakub zvolil a paní profesorka jej vyučuje.

Avšak připravte se na to, že tento duel bude poněkud speciální – paní profesorka je známá svými inovativními metodami a nadšením pro modernizaci výuky, a tak jsem oběma položil otázky, které se většinou týkají aktuálnějších témat.

Na každou otázku je na výběr ze tří odpovědí, ale vždy je pouze jedna správná. Pojdme se tedy společně podívat, jak se zúčastněným dařilo!

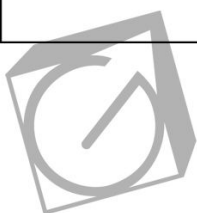

Zde si můžete vyzkoušet duel sami:

Správné odpovědi: **a,c,b,c,a,a,b**

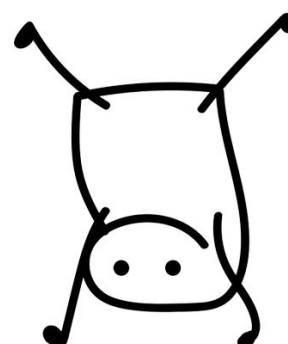
Otázka	Odpovědi
1) Na co se zaměřuje Clash of the Stars?	a) Zápasy influencerů v bojových sportech b) Zápasy seniorek v háčkování c) Zápasy astronomů v hledání hvězd
2) Kolik let má Španělská princezna Leonor?	a) 15 b) 20 c) 18
3) Kdo je osobností roku 2023 podle časopisu Time?	a) Kim Kardashian b) Taylor Swift c) Kanye West
4) Co znamená slangový výraz ve větě „Gyal, you ate this“?	a) někdo něco snědl b) někdo něco pokazil c) někomu se něco povedlo
5) Která česká modelka byla v 16 letech na obálce amerického časopisu Vogue?	a) Karolina Kurková b) Simona Krainová c) Eva Herzigová
6) Kdo vlastní společnost META?	a) Mark Zuckerberg b) Bill Gates c) Elon Musk
7) Jak se dřív nazýval jazykový certifikát C2?	a) CAE b) CPE c) CEP

Odpovědi soutěžících:

Mgr. Monika Číhalová	Student Jakub
a) Zápasy influencerů v bojových sportech	a) Zápasy influencerů v bojových sportech
c) 18	b) 20
a) Kim Kardashian	b) Taylor Swift
b) někdo něco pokazil	c) někomu se něco povedlo
b) Simona Krainová	a) Karolina Kurková
a) Mark Zuckerberg	a) Mark Zuckerberg
b) CPE	a) CAE

A nyní se pojdme podívat do zákulisí našeho duelu a zjistit, jak vše probíhalo.

1. Na co se zaměřuje Clash of the Stars?

První otázka byla zcela jistě jedna z těch těžších, avšak nepředstavovala nic, co by paní profesorka Číhalová nezvládla! U druhé možnosti se dokonce zasmála, pak neváhala ani vteřinu a s jistotou odpověděla: „Áčko, vím to díky svým dětem.“, což je samozřejmě správně. Ani u studenta Jakuba nebyl žádný problém – Clash of the Stars sice nesleduje, avšak je to podle něj nutná kontroverze, kterou ve svých životech potřebujeme:)

2. Kolik let má španělská princezna Leonor?

Tato otázka opět nebyla pro paní profesorku žádným problémem a samozřejmě odpověděla správně. Naopak pro studenta Jakuba byla otázka větším oříškem a po chvíli váhání zvolil variantu b) 20, což není správná odpověď. Nicméně toto mu na odhodlání neubralo a s radostí pokračoval dál!

3. Kdo je osobností roku 2023?

Třetí otázka dokázala lehce vyvést z míry jak paní profesorku, tak Jakuba. Paní profesorka věděla, že to bude žena, avšak nebyla si jistá, zdali Kim Kardashian, nebo Taylor Swift – obě jsou totiž velice úspěšné. Nakonec zvolila Kim Kardashian, což sice není správně, ale jistě nebyla od pravdy daleko. Jakub se naopak zamýšlel nad Kanye Westem, jelikož ví, že byl Kanye součástí tzv. Cancel Culture a kolem jeho jména byly velké kontroverze. Po chvíli přemýšlení se ale rozhodl pro Taylor, jelikož měla tento rok opravdu enormní úspěchy.

4. Co znamená slangový výraz ve větě: „Gyal, you ate this?“

Zde Jakub reagoval velice rychle a vybral třetí možnost, která byla tou správnou. Paní profesorka u této otázky věděla, že první možnost určitě nebude správně, tak zvolila možnost b) někdo něco pokazil. Tato odpověď sice nebyla dobře, ale alespoň se paní profesorce malinko rozšířila slovní zásoba 😊

5. Která česká modelka byla v 16 letech na obálce amerického časopisu Vogue?

Tato otázka byla záludná, jelikož by ji odpověděl správně pravděpodobně pouze někdo, kdo je opravdu velkým fanouškem. Paní profesorku napadlo, že by to mohla být právě Simona Krainová – rodačka z Havířova. Naneštěstí pro paní profesorku Číhalovou se Jakubovi, který si s otázkou moc nevěděl rady, zjevila na chodbě jako na zavolání pomoc – přišla totiž paní profesorka Piňosová, která otázku zaslechla a s jistotou Jakubovi poradila. Ten paní profesorce plně důvěřoval a odpověděl správně!

6. Kdo vlastní společnost Meta?

Zde reagovali soutěžící bez jakýchkoliv problémů velmi rychle a správně.

7. Jak se dřív nazýval certifikát C2?

C2 Proficiency (původně CPE) je mezinárodní úroveň angličtiny, která by se dala srovnat s angličtinou vzdělaného rodilého mluvčího. Touto poslední otázkou si byla paní profesorka velice jistá, avšak menší zaváhání přišlo, když jsem řekl i třetí variantu – písmenka jsou zde totiž pouze prohozená. Nicméně paní profesorka Číhalová se skoro okamžitě rozhodla pro správnou možnost a tím získala další bod. Jakub odpověděl CAE, což je úroveň C1. Od odpovědi tedy nebyl daleko, avšak bod nezískal.

Vyhodnocení:

Toto bylo vše z otázek dnešního duelu a myslím si, že si oba soutěžící vedli naprosto skvěle! Paní profesorka má můj velký obdiv, jelikož se stále vzdělává v tématech dnešní generace. Ukázala, že má opravdu nemalý všeobecný přehled. Jakub nás samozřejmě také přesvědčil, že se v aktualitách dnešní doby vyzná, a o tom, že patří do generace Z, jistě není pochyb 😊

A kdo tedy zvítězil? S pěti body vyhrává Jakub Ogurek, který vyhrál o jeden bod. Paní profesorka mu ale opravdu těsně šlape na paty - získala celkem čtyři body.

Oběma zúčastněným moc gratuluji!

Zdroje:

<https://time.com/6342806/person-of-the-year-2023-taylor-swift/>

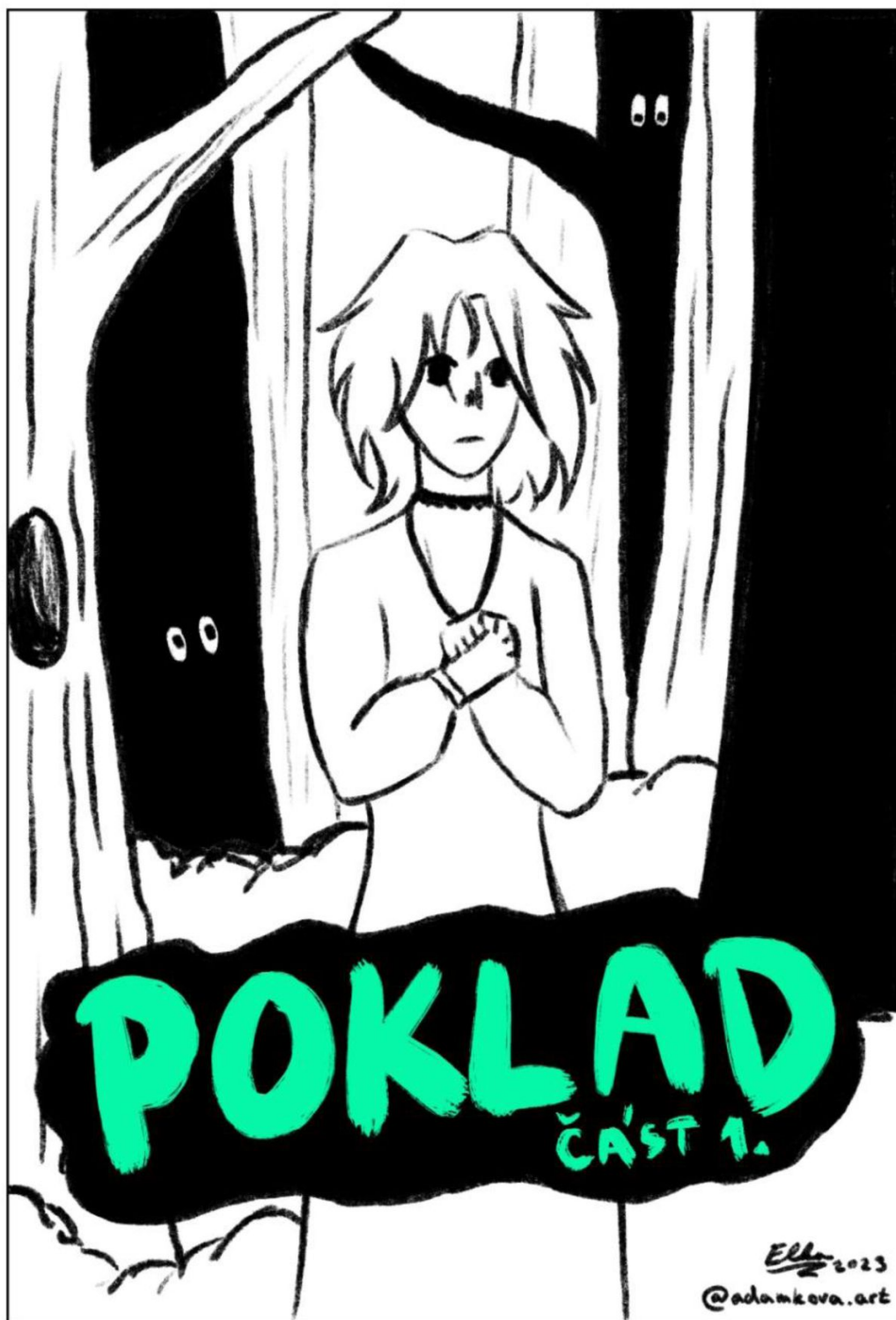
<https://spojar.army.cz/clanky/ze-spanelske-princezny-leonor-bude-vojak>

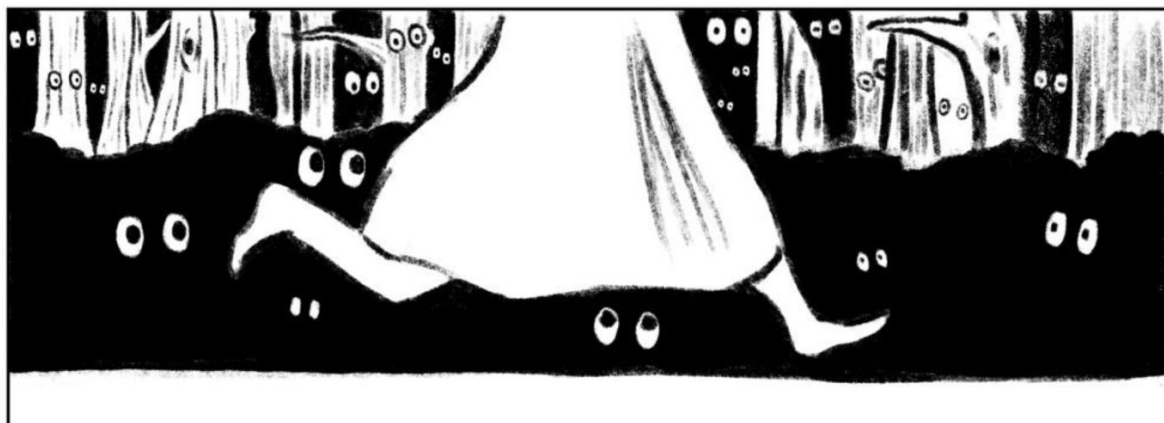
<https://istavkovekancelarie.sk/clash-of-the-stars/>

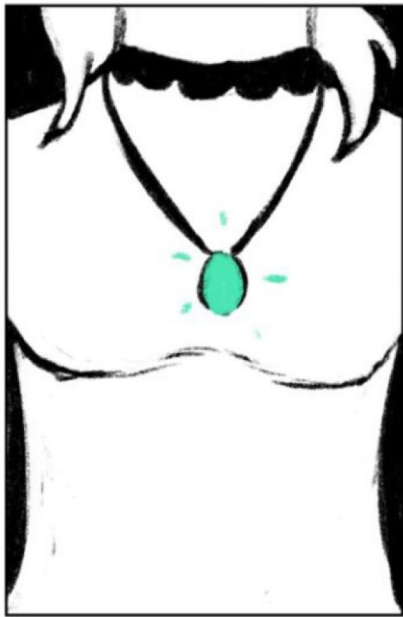
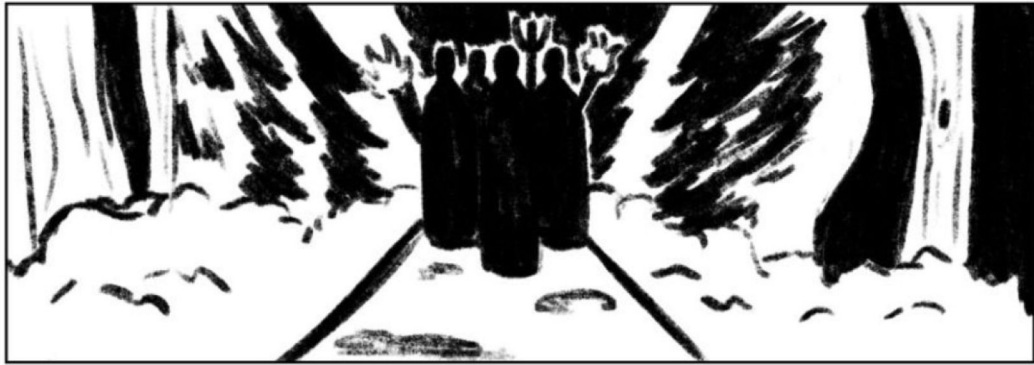
FJ

Komiks

EA

Perlyčky

Kvinta A

Stalo se při hodině matematiky, kdy studenti brali výrokovou logiku, konkrétně negaci výroků:

Student: „Není divné, že mi u toho výroku vyšly v tabulce samé jedničky?“

P. p. Zehnal: „Samozřejmě že není... Vždyť jsme si i říkali, jak se takový výrok jmenuje – tautologie. A taky jsme si říkali i to, jak se jmenuje výrok, u kterého dostaneme samé nuly... začíná to na K...“

Třída přemýšlí, ale neví.

P. p. Zehnal: „KON...“ (správně KONTRADIKCE)

Jiný student nadšeně: „KONTRAKCE!“

Sexta A

p. p. Onderková: „Tak mi povězte, kde žijí žahavci.“

Student: „No v moři, mechu a kapradí.“

p. p. Tabášek: „Jedním z hesel Sokola bylo *Paže tuž, vlasti služ*, jak byste to napsal?“

Student: „No, se z s háčkem.“

p. p. Tabášek: „No, já bych to radši sečetl rovnou na ž.“

Septima B

Při testu v semináři ke zkoušce FCE p. p. Kavalová hlasitě ťuká na klávesnici.

Student: „Mohla byste prosím nepsat tak nahlas?“

V jiné hodině téhož semináře studenti píší esej.

p. p. Kavalová během hlasitého vyťukávání na klávesnici ke stejnému studentovi: „Nevadí vám, že píšu?“

Student: „Ne, v pohodě.“

Student po chvíli: „Anebo možná jo.“

p. p. Kavalová: „To jsem si zase naběhla...“

p. p. Surma komentující každodenní ranní situaci na parkovišti: „Tady to je jak na nějakém barokním plese. Sjedou se kočáry a z nich začnou vystupovat princezny.“

Po hodině matematiky, kdy se studenti hádali s p. p. Gajdečkovou, jak se počítá příklad.

Student: „Dneska to tady bylo jak v britském parlamentu.“

Studentka během zkoušení v českém jazyce (téma Jiří Wolker):

P. p. Kaszová: „Jak nazýváme Wolkrův typ poezie, ve které čtenáři předkládá svůj kladný vztah k věcem?“

Studentka: „Tak například píše o matce v kamnech.“ (Wolker napsal báseň s názvem Kamna, ve které vzpomíná na svou matku.)

P. p. Kaszová: „Tak a mě by zajímalo, jak by báseň Počítadlo interpretoval tady ****. Představ si, že tento text rozebíráš u maturity. Co mi k tomu tedy řekneš?“

Student: „No tak to se asi uvidíme příští rok, no.“

Oktáva A

Studentka při zkoušení: „Když si kokain dáme nitroděložně.“

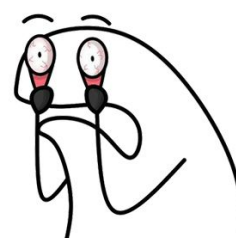
P. p. Uhrová: „Nitrožilně, panebože, nitrožilně!!!“

Oktáva B

P. p. Fialová: „Slyšel jsi někdy o Chartě 77?“

Student neodpovídá.

P. p. Fialová: „No já nevím. Já už asi ani nejsem nervózní z tvých vyhlídek na maturitu, zatím to spíše působí jako sebevražedná mise.“

Redakce

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Jindřiška Kaszová

Šéfredaktorka:

Natálie Vicherková

Grafika:

Alice Dostalíková

Ilustrace:

Eliška Adámková

Fotografie:

Vít Staško

Redaktoři:

Matěj Olchawski

Kristýna Šeděnková

Radim Gabriel

Ondřej Tabášek

Eliška Adámková

Filip Jordán

Johana Černá

Webové stránky:

<https://casopisoktavian-gvoz.jecool.net>

